650/02

Den 22. juli 2002 blev i sag nr. 57.000:

xxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har lystfartøjsforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning i forbindelse med en anmeldt skade.

Klageren har ved skrivelse af 21/10 2001 til nævnet anført følgende: "Problematikken er: At jeg fik en skade på bådens agterspejl, ved at en anden båd ramte mig hårdt i hækken under min vending. Skaden bliver repareret af I. Marineværft i januar 1999, og båden bliver lagt i vandet i marts uden at jeg har kunnet se fejl ved reparationen. Under klargøringen af båden i februar 2001 (hvor jeg havde fået nye briller) opdager jeg en del bueformede revner i fribordet grænsende op til der hvor Værftet har foretaget reparationen, samt mange små huller i reparationen på agterspejlet. Jeg kontaktede straks J.N. fra I. Marineværft, som lovede at bese fejlene og kontakte forsikringsselskabet. Efter gentagede gange at have rykket J.N. for et svar, måtte jeg til sidst hente ham på Værftet, for at få skaden besigtiget. J.N. kunne under besigtigelsen fastslå at revnerne med sikkerhed stammede fra den samme skade, men at han ikke havde set dem, da han reparerede skaden, og at det kun var en formssag i forhold til forsikringsselskabet. Vi blev derfor enige om, at jeg selv skulle kontakte forsikringen, for hurtigst muligt at få skader repareret ordentligt. Om de mange små huller i agterspejlet forklarede J.N., at det kun-

ne han ikke gøre for, fordi 'det er noget man kalder pindhuller, som opstår på mange både'. Denne forklaring er jeg selvfølgelig ikke tilfreds med, da det ser forkert ud. Det er Nordeuropas påstand, at jeg skulle have anket over reparationsarbejdet, (som jeg ikke havde kunnet se) inden der var gået et år, men det er min påstand at blinde og svagtseende, også har krav på at få deres både repareret på en forsvarlig og fornuftig måde, selv om de ikke selv kan se fejlene."

Selskabet har ved skrivelse af 3/12 2002 til nævnet redegjort for sagen således: "Klager valgte at lade reparationen foretage af I. Marineværft. Reparation blev foretaget ultimo 1998, og faktura blev modtaget af NORDEUROPA forsikring den 3. februar 1999 og herefter godkendt og betalt. Ultimo september 2001 henvendte klager sig til selskabet med anmodning om at genoptage behandlingen af skaden. NORDEUROPA forsikring besigtigede herefter - sammen med reparatøren I. Marineværft - båden den 2. oktober 2001, og meddelte herefter ved brev af 3. oktober 2001, at selskabet ikke kunne imødekomme klagers ønske om at genåbne den gamle skadesag og medtage den nu konstaterede skade heri. Kopi vedlagt. På foranledning af klagers brev af 7. oktober 2001 fastholdt selskabet denne afgørelse ved brev af 12. oktober 2001, med den tilføjelse at der endvidere var tale om for sen reklamation over kvaliteten af skaden fra 1998. Kopi vedlagt. Med hensyn til klagers reklamation over den udførte reparation af skaden, må vi fastholde at denne er foretaget for sent. Selskabet har ingen mulighed haft for at varetage hverken egne eller klagers interesser overfor reparatøren ved en reklamation der fremkommer mere end 2,5 år efter udførelsen af arbejdet. For så vidt angår de af klager anførte revner på styrbords side var disse efter taksators udsagn ikke til stede på tidspunktet for den anmeldte, besigtigede og i 1999 erstattede skade. Hvorvidt disse revner med sikkerhed stammer fra den oprindelige skade eller ej kan ikke på det foreliggende grundlag fastslås, hvorfor selskabet har tilbudt klager at denne kunne anmelde dette til forsikringen, dog som en ny skade. På baggrund af de foreliggende oplysninger må vi fastholde vores stilling til sagen, idet vi ikke finder det disculperende, at klager først efter at have fået nye briller 2,5 år efter udbedringen af skaden opdagede at udbedringen efter klagers opfattelse ikke var tilfredsstillende."

3. 57.000

Nævnet udtaler:

Klageren har meget sent reklameret over den udførte reparation hos det bådværft, han valgte til at reparere sin båd. Det indklagede selskab er som udgangspunkt ikke forpligtet til at betale for afhjælpning af den dårlige reparation, idet dette er et anliggende mellem klageren og reparatøren. Klageren har intet anført, der får nævnet til at antage at dette udgangspunkt ikke skal fastholdes i denne sag. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at betale for yderligere reparation.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen